

Zpětné ohlédnutí za uplynulými akcemi a děním.

Na jedné z posledních akcí mě oslovil bývalý soused, že to snad ani není možné, kolik akcí v rámci hasiče vlastně zabezpečujeme. Zprvu jsem si říkal, že toho zase nemůže být tolik. Nicméně pak mě napadlo projít naše facebookové a webové stránky a vzpomenout, co vše vlastně během třeba dvou měsíců absolvujeme. A jak rozmanitá ta náplň vlastně je. Posuďte sami.

Absolvovali jsme audit jednotky, který dopadl výborně, a o němž jste si mohli přečíst v minulém čísle zpravodaje. Apríl nám pak přinesl požár nízké budovy v sousední obci Markvartovice. O týden později jsme opět čistili ludgeřovický potok v rámci akce Ukliďme Česko. Nově jsme také zapojili naše nejmladší členy. Odměnou každému bylo pak společné opékání u chaty Ostříž. Během stejného týdne jsme Tatrou urgentně spěchali s vodou na nově rekonstruované hřiště TJ, kde ve vagonovém zásobníku došla voda na zalévání hřiště. Proto jsme provedli jednorázovou dodávku vody jako podporu stávajícímu přítoku. Ten den totiž došlo k osetí plochy hřiště. Každý čtvrtek se scházíme před naší zbrojnicí, abychom se za uživatele objektu zúčastnili kontrolních dní stavby. Rekonstrukce se vyvíjí v čase a my bychom rádi měli zbrojnici maximálně užitečnou. Proto nečekáme, až nám ji někdo slavnostně předá zpět, ale aktivně se zapojujeme při řešení rekonstrukce. Pátky jsou jasné taky. Zde kontrolujeme na strojní službě v podstatě prostředky k záchraně tak, aby byly stoprocentně připraveny pro zásahy. Čili agregáty nastartovat, dolít pohonné hmoty. Auta projít, zda nic nechybí, zda startují. Drobné opravy či údržbu, servis. Jednou měsíčně v neděli zase jednotka absolvuje výcvik. To je zase takové připomenutí naší činnosti, aby si členové vše vyzkoušeli a prověřili svou sehranost. V dubnu byl např. výcvik zaměřen na motorové pily a tahání lanovým navijákem, včetně použití zvedacích vaků. Celé nedělní dopoledne jsme tak strávili v areálu firmy Pila Kukučka, za tyto výcvikové prostory moc děkujeme. Konec měsíce byl pak ve znamení Dne žen. Ten jsme oslavili v obecním domě a pozvali naše členky i ženy a dívky z partnerského sboru ze zahraničí. Členové jednotky si ke konci měsíce našli jinou zábavu. Byl nahlášen požár travin v bývalé pískovně. Jednotka dostala požár pod kontrolu, přilehlé provizorní budovy zasaženy nebyly. Následoval přelom měsíce dubna a května. Čili tradiční pálení čarodějnic a hlídka vatry pomocí cisterny. Pravda, letos počasí opravdu řádilo. Namoknutá vatra nechtěla vůbec chytnout jako předchozí

ročníky. Pomoci jsme si museli s pořadateli až několika hadrami namočenými v benzínu, aby dřevo vůbec trochu chytlo. Samotné stavění máje se kvůli počasí uskutečnilo o den později, čili prvního. Májku naštěstí tu noc nikdo neukradl. Pátého jsme měli velkou slávu. Uctění našeho hasičského patrona, sv. Floriána. Mše v kostele a pak menší pohoštění. Hasiči v uniformách, prapory, zahraniční delegace, muzikanti. To vše bylo k vidění. Jedenáctého jsme zase podpořili akci pro děti na Vrablovci. Sportovní odpoledne tam okořenila ukázka hasičské techniky. Ve stejný den zase naši dva členové bojovali v Šilheřovicích na železném hasiči – silové disciplíně zvané TFA. Jak vidno, vybrat si mohou opravdu všechny věkové kategorie. Tím výčtem však akce nekončí. Připravujeme dětské soutěže, kácení máje, ukázky pro děti v rámci oslav dětských dní. Určitě stihneme zásah, školení, strojní službu, kontrolní den. No a údajně bude i nějaká hasičská veselka…. Dnešní článek je jedním velkým výčtem. A asi ano. Odpověď na úvodní otázku je dána. Zabírá nám to spoustu volného času. Dal by se trávit i jinak. Na druhou stranu se nám dostává podpory od rodin, známe práci v týmu, kolektivu. Známe zábavu a občas přijde i ten dobrý pocit, že pomůžete někomu v tísni. A asi to všechno nám stále vytváří hnací sílu tyhle všechny akce podstupovat.